

PARAFIA POLSKA MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ

Hannover 3 (456) Wielkanoc 2020

*Pietro Perugino przedstawił Zmartwychwstanie (1499-1510)
jako wydarzenie mistyczne, pełne piękna i harmonii.
(Z linformatora katolickiego)*

Przeżywanie Wielkanocy – najważniejszej uroczystości w roku liturgicznym – w roku 2020 jest dla każdego z nas bardzo trudne. Czy w obliczu zagrożenia Covid-19 będziemy w stanie zaśpiewać radosne Alleluja? Jeżeli wierzymy w Zmartwychwstanie, jeżeli wierzymy, że Chrystus zwyciężył śmierć i każdemu z nas dał nadzieję zmartwychwstania, to nawet w tej ciężkiej sytuacji zaśpiewamy w domach, w rodzinach wielkanocną pieśń – *Otrzymacie już łzy płaczący. Bo Jezus zmartwychwstał samowładnie, jak przepowiedział dokładnie.* Nie popadajmy w zwątpienie, chociaż ciężko, chociaż trzeba pozostać w domu, chociaż nie możemy być w kościele, to nie zmienia faktu, że to Jezus jest zwycięzcą śmierci, tylko naród niewierny trwoży się, przestrasza na cud Jonasza Alleluja.

Drodzy Parafianie,

na tę szczególną Wielkanoc 2020 roku życzę Wam wszystkim wiary – ona pozwala przetrwać, nadziei – pozwala śmiało patrzeć w przyszłość, miłości – ona zwycięża wszystko. Niech zmartwychwstały Chrystus – nasz Pan umacnia Was i błogosławi, zachowa w zdrowiu i bezpieczeństwie, pomoże powstać z lęku i przygnębienia, niech napełni Was pokojem. Światło Chrystusa Zmartwychwstałego niech rozjaśni Wasze serca i domy, w których przebywacie. Z Jego pomocą przetrwamy pandemię.

W modlitewnej łączności

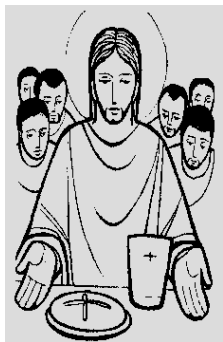
Ks. Tadeusz Kluba

Zapraszam do uczestnictwa w Mszach św. i liturgii Wielkiego Tygodnia transmitowanych na kanale Youtube z naszego kościoła w godzinach podanych w informatorze parafialnym. Święcenie pokarmów i modlitwa nad nimi w Wielką Sobotę o 16.30 również na Youtube.

Paschaliki - świece, które zawsze były wkładane do koszyczków będą poświęcone w Wielką Sobotę. Będzie je można zabrać z kościoła, gdy ustanie zagrożenie.

Spowiedź - w sytuacji, kiedy nie można się wyspowiadać, to stan łaski uświęcającej przywraca akt żalu doskonałego, czyli żalu za grzechy z miłości do Boga. Również Komunia św. wielkanocna będzie tylko Komunią duchową, duchowym zjednoczeniem się z Chrystusem.

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK: Dzień ustanowienia dwóch sakramentów: Eucharystii i Kapłaństwa; dzień modlitwy w intencji księży. Pan Jezus w czasie Ostatniej Wieczerzy przemienił chleb i wino w swoje Ciało i Krew, aby wypełnić obietnicę - będę z wami po wszystkie dni. Ta cudowna obecność Chrystusa i Jego bezkrwawa ofiara powtarzana i odnawiana w każdej Mszy św. przynosi nam zbawienie, a przyjmowana Komunia św. jest źródłem siły, abyśmy nie ustali w drodze. „Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił, jeśli ktoś będzie spożywał ten chleb, nie umrze na wieki”.

WIELKI PIĄTEK: Liturgia Wielkiego Piątku stawia przed nami Krzyż, rzeczywistość, z którą współczesny człowiek nie chce mieć wiele do czynienia, przed którą ucieka, a tymczasem – „w krzyżu cierpienie, w krzyżu zbawienie i miłości nauka”.

W Wielki Piątek kłękamy przed Krzyżem na dwa kolana, aby w ten sposób uczcić tajemnicę naszego odkupienia. Za adorację Krzyża i ucałowanie go, co możemy zrobić w domu, akt żalu doskonałego, modlitwę w intencjach Ojca św., oraz duchowe pragnienie zjednoczenia się z Chrystusem Eucharystycznym – wierni mogą zyskać odpust zupełny. W ten dzień i za mnie umarł Chrystus. Podziękuję memu Zbawicielowi.

W Wielki Piątek obowiązuje **post ścisły i abstynencja**. Post ścisły, czyli 3 posiłki dziennie: dwa lekkie i jeden do syta. Obowiązuje tych, którzy ukończyli 18 rok życia i nie przekroczyli 60 lat życia. Abstynencja, czyli wyrzeczenie się pokarmów mięsnych i napojów alkoholowych. Obowiązuje od 14 roku życia.

WIELKA SOBOTA: Dzień spoczynku Pana Jezusa w grobie. Dzień modlitewnego oczekiwania na Cud Zmartwychwstania.

Wigilia Paschalna: dzień naznaczony symbolami wody i światła. Przez wodę chrztu świętego razem ze śmiercią Chrystusa umarł w nas grzech i razem z Chrystusem zmartwychwstaliśmy do nowego życia w świetle. „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności”. – W tym dniu zapalacie proszę w domach Wasze świece od chrztu lub świece chrzcielne Waszych dzieci.

Zdjęcie i tekst poświęcenia za: Liturgia i wiara.

Spożywanie posiłku jest czynnością świętą, dlatego modlimy się przed i po jedzeniu, a na największe święto Zmartwychwstania święcimy także pokarmy. Świecenie pokarmów w tym roku też będzie wyglądało inaczej niż zwykle. Proponuję następujące rozwiązanie. O 16.30 złączmy się wszyscy we wspólnej modlitwie. Ja będę odmawiał ją w kościele, a Pani lub Pan domu będzie ją odmawiał ze mną i następnie pokropi wodą święconą.

Prośmy Chrystusa Pana, zawsze obecnego wśród tych, którzy Go miłują, aby pobłogosławił te pokarmy na stół wielkanocny. Panie Jezu Chryste, Ty w dzień przed męką i śmiercią kazałeś uczniom przygotować paschalną wieczerzę, w dzień Zmartwychwstania przyjąłeś zaproszenie dwóch uczniów i zasiadłeś z nimi do stołu, a późnym wieczorem przyszedłeś do Apostołów, aby spożyć wraz z nimi posiłek; prosimy Cię, daj nam z wiarą przeżywać Twoją obecność między nami podczas świątecznego posiłku, w dzień Twojego zwycięstwa, abyśmy, mogli się radować z udziału w Twoim życiu i zmartwychwstaniu. Chlebie żywy, który zstąpiłeś z nieba i w Komunii św. dajesz życie światu, pobłogosław ten chleb i wszelkie

święteczne pieczywo na pamiątkę chleba, którym nakarmiłeś lud słuchający Ciebie wytrwale na pustkowiu, i który po swym zmartwychwstaniu przygotowałeś nad jeziorem dla swoich uczniów. Baranku Boży, który zwyciężyłeś zło i obmyłeś świat z grzechów, pobłogosław to mięso, wędliny i wszelkie pokarmy, które będziemy jedli na pamiątkę Baranka paschalnego i świątecznych potraw, które Ty spożyłeś z Apostołami na Ostatniej Wieczerzy. Pobłogosław także naszą sól, aby chroniła nas od zepsucia. Chryste, życie i zmartwychwstanie nasze, pobłogosław te jajka, znak nowego życia, abyśmy dzieląc się nimi w gronie rodziny, bliskich i gości, mogli się także dzielić wzajemnie radością z tego, że jesteś z nami. Daj nam wszystkim dojść do wiecznej ucztu Twojej, tam, gdzie Ty żyjesz i królujesz na wieki wieków. W. Amen.

Następuje poświęcenie pokarmów wodą święconą.

Zdjęcie z: Dewocjonalia – róża

SYMBOLE WIELKANOCNE

W kwestiach wiary nie sposób wszystkiego wyrazić za pomocą słów. Dlatego Kościół od początków swego istnienia chętnie używa materialnych symboli jako przekazników niebieskich tajemnic i „kanałów” Bożej łaski. Czy jednak wymowa i ukryty sens prostych symboli jest dla nas żyjących w stechnicyzowanych społeczeństwach wciąż czytelny? Czy nasza symboliczna wyobraźnia nie potrzebuje niezbędnego odświeżenia?

Zbliżają się święta wielkanocne. Począwszy od Wielkiego Czwartku, poprzez Wielki Piątek, aż po Wigilię Paschalną, zauważymy znaczące różnice nie tylko w długości, ale i w przebiegu liturgii. Kościół będzie starał się na różne sposoby przybliżyć nam wielkanocne wydarzenie i jego zasadnicze przesłanie. Będziemy zaproszeni do aktywnego współuczestnictwa w wielu rytuałach i symbolicznych czynnościach (poświęcenie ognia, gra światła i ciemności, poświęcenie wody chrzcielnej, święconek, umycie nóg itd.). Niestety często dokonywane podczas liturgii znaki wydają się nam obce. Nie przemawiają do naszej wyobraźni i nie uwidaczniają nam istotnego związku z naszym codziennym życiem. Specyficzną cechą liturgii jest to, iż odwołuje się ona do prostych, materialnych znaków i symboli, dzięki którym niewidzialne i trudno wyrażalne tajemnice mają stać się nam bliższe. C. G. Jung pisał, że *„słowo lub obraz jest symboliczny, jeśli zawiera on w sobie więcej treści, niż potrafimy w nim na pierwszy rzut oka rozpoznać”*. Liturgia apeluje więc do naszej zdolności odkrywania pewnego duchowego naddatku w rzeczach oraz nadawania im rozmaitych znaczeń. Czy jesteśmy tego świadomi, czy nie, żyjemy w świecie symboli i stale się nimi posługujemy, zwłaszcza we wzajemnej komunikacji i sztuce. J. Chevalier twierdzi nawet, że świat symboli mieszka w naszym wnętrzu. Właśnie od przebudzenia tej drzemającej w nas możliwości, zależy owocny udział w wielkanocnych ceremoniach. Poniższe krótkie rozważania niechaj służą nam jako impuls do dalszej osobistej refleksji.

Ogień

W życiu codziennym pełni rozmaite funkcje: jest źródłem światła; ogrzewa; towarzyszy śpiewom, tańcom i zabawom; odstrasza dzikie zwierzęta; służy do przyrządzania potraw; oczyszcza i spala to, co niepotrzebne; nieraz leczy, a nieokiełznany – niszczy i obraca w popiół. Chrześcijaństwo początkowo nieufne wobec ognia (ze względu na pogański zwyczaj, polegający na zapalaniu dużej ilości światła w czasie pogrzebu w celu odpędzenia demonów), z czasem zaczęło przejmować go jako znak Chrystusa – Światłości rozpraszającej mrok. Tam, gdzie światło, tam znika paraliżujący nas lęk. Błask światła wzbudza w nas radość, wskazuje kierunek; sprawia, że rozpoznajemy właściwą drogę i nie zbaczamy z niej. Komuż z nas uśmiecha się błąkanie w ciemnościach? Co czulibyśmy, zamknięci przez kilka dni w zupełnie ciemnym pomieszczeniu? Czy nasze życie jest w ogóle możliwe bez związku ze światłem?

Paschał

Ileż dobrodziejstw przynosi nam praca pszczelego roju: miód, propolis i wosk. Aż trudno sobie wyobrazić, ile tysięcy, a może nawet milionów lotów musiały wykonać pszczoły, aby powstała taka gruba świeca. Kiedy zapalamy świecę, rodzi się w nas wrażenie, jakby cały trud pszczelej pasieki obracał się w nicłość. Świeca kurczy się, topi się, by użyczyć swego istnienia wystrzeliwującemu w górę płomieniowi. Płomień pali i nie pozwala się bezboleśnie dotknąć. Jednak z drugiej strony emanuje zeń przyjazne dla nas ciepło. Jego wyrazistość koncentruje na sobie naszą uwagę. Przed nim pierzchają wszelkie ciemności. On sam jeden jest głównym „bohaterem” w polu naszego widzenia. W Chrystusie „gorejącym ognisku miłości”, płonie pragnienie, które nie zna końca. Jest to pragnienie uszczęśliwienia człowieka i wydobycia go z mroków grzechu. Kiedy patrzymy na świecę paschalną widzimy symboliczne ucieleśnienie tego pragnienia. Więcej – Jego Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie stanowią najwyższą formę urzeczywistnienia Jego nieskończonej miłości. Miłości, która ogrzewa i obejmuje wszystkich.

Woda

Czy przypatrywaliśmy się kiedyś z uwagą wytryskującemu, cichemu źródłu? Czy wsłuchiwaliśmy się w nurt górskiego strumienia? Czy nie poraził nas huk odmętów wodospadu? Ten żywioł w przeciwieństwie do ognia wypełnia i kształtuje nasze ciało. Jest tak ściśle z nami związany, że bez niego umieramy. Pragniemy wody! Czy to nie dziwne? Człowiek może obejść się bez wielu rzeczy, lecz pragnienie napoju jest w nim tak nieodzowne, iż konstytuuje pewne fundamentalne „otwarcie”. Kto kiedykolwiek poczuł dłuższą „suchość” w gardle, ten wie, jaką wartość ma wówczas odrobina wody. Jakże wydatnie poprawia się nasze samopoczucie, gdy dzięki kąpieli stajemy się czysti! Jakąż ulgę przeżywa kuracjusz, kiedy po paru tygodniach picia wód mineralnych, czuje się lepiej? Dlatego wiele kultur postrzegało wodę jako symbol szczególnych energii witalnych. W tradycji judeochrześcijańskiej woda stała się znakiem życia nadprzyrodzonego, przeobrażającego sam duchowy rdzeń człowieczeństwa. Wodą Ducha jest łaska – dar darmo dany przez Chrystusa. Łaska Chrystusa przypomina studnię bez dna. Wszyscy mogą z niej czerpać. Od momentu chrztu łaska wkroczyła w nasze życie. Ona nas formuje, odnawia, krzepi i uzdalnia do wydawania duchowych owoców. Zaspokaja nasze pragnienie. Bez niej marniejemy.

Chleb

Jak stosunkowo łatwo przychodzi nam w dzisiejszych czasach rozpałić ognisko, jak lekko zaczerpnąć wody. (Wystarczy odkręcić kran w kuchni). Z chlebem jest jednak inaczej. Chleb musimy „współtworzyć” i poświęcić dla niego sporą część naszej istoty. Nie spada on z nieba jak deszcz czy słup ognia. Ile trudu i znoju trzeba włożyć, aby skosztować chleba! Istnieje jakiś tajemniczy związek pomiędzy pracą a chlebem. Przyzwyczailiśmy się do chleba z mąki, ale przecież dla wielu ludów chleb to ryż; dla innych kukurydza czy trzcina cukrowa. Wszyscy

oni muszą długo nań pracować i czekać, aż ziemia wyda owoc. Chleb powstaje z połączenia darów ziemi, stworzonych przez Boga i twórczego wysiłku człowieka. Chleb nas jednoczy, bo wszyscy go potrzebujemy. Jezus utożsamia się z chlebem, gdyż w nim tkwi duża część naszego człowieczeństwa – tak wiele musimy dać, nieraz wiele wycierpieć, aby zjeść chleba. Chrystus to Chleb żywy – daje siebie do spożycia za darmo. Pragnie tylko, abyśmy o Niego zabiegali, abyśmy Go sobie cenili.

Jajko

Wykluwanie się piskląt. Co za radość dla ptasiej matki, jakie poruszenie w gnieździe? Czyż to nas nie zastanawia, że nierozumne stworzenie cieszy się z nowego życia? Wbrew pozorom nowe życie nie rodzi się automatycznie, jak za pstryknięciem palców. Tu również trzeba cierpliwie czekać. Najpierw jajko musi być zniesione, potem wysiedziane w cieple przez kokoszę, a kiedy przychodzi właściwy moment, następuje przedziwna walka. Ukryte pod skorupą pisklą chce wyjść z zamknięcia. Czy przypatrywaliśmy się kiedyś, jak kurczę powoli, ale z nieodpartym instynktem wydobywa się z jajka? Dopiero na wolności, małe czuje w pełni, że żyje. Życie! Często wydaje się nam, że to takie oczywiste. Życie zakłada walkę, przeobrażanie się, zrzucanie starych, krępujących powłok. Żyć to być wolnym. Któż z nas nie chce żyć? Ale co jajko ma wspólnego ze zmartwychwstaniem Chrystusa? Tyle, że bez Niego nie wydobylibyśmy się sami z uwięzienia grzechu. Żylibyśmy stłamszeni w naszych skorupach lęków i ograniczeń, które czynią nas nieszczęśliwymi. Chrystus jest Orłem, który z ziemi podnosi nas na swych skrzydłach ku górze – ku pełnemu życiu.

Baranek

Łagodność i niewinność, to pierwsze słowa jakie cisną nam się na usta, kiedy myślimy o baranku. Jednak pomimo jego potulności, nigdy nie był on obnoszony i czczony z taką nabożnością jak święty byk Apis w Egipcie, czy mityczny jednorożec. Jego przeznaczeniem było stawać się ofiarą. Według Izraelitów czystość baranka składanego w ofierze, miała przebłagać Boga za grzechy. „Nie rób ze mnie kozła ofiarnego!” – tak mówimy, gdy ktoś usiłuje obarczyć nas winą, za coś czego nie uczyniliśmy. Co więcej, potrafimy znaleźć wymówkę nawet wtedy, gdy rzeczywiście jesteśmy winni. To nam wychodzi bardzo dobrze. Baranek nie potrafi się obronić, nie jest w stanie uciec, a przy tym zachowuje swoją nieskazitelność. Robią z nim co chcą, pędzą go, gdzie się im podoba, a on posłuszny w swej „naiwności” idzie, nie wiedząc czasem dokąd. Baranek bez skazy – Chrystus – przyjął nasze zrzucanie winy na innych. Ten balast przyniósł nas niemiłosiernie. A On wzięwszy go na siebie, milczał. Pozwolił stać się widowiskiem i dał się rozszarpać „dzikim zwierzęm”. Jednak wbrew temu, co narzuca się naszym oczom, nie był on ofiarą losu. Stał się ofiarą miłości.

Sól

Używanie przypraw do przyrządzania posiłków pokazuje nam, że cel jedzenia nie tkwi jedynie w napełnianiu żołądka. Spożywanie pokarmów jest osobliwą sztuką, w której również smak odgrywa niebłahą rolę. Jako istoty cielesno-duchowe pragniemy kosztować, delektować się smakiem przeróżnych dań, wychodzić ponad kojące zaspokojenie głodu. Staje się to możliwe właśnie dzięki zastosowaniu m. in. soli. Według starożytnych przekazów asyryjskich to bogowie pouczyli ludzkość o dobroczynnych właściwościach soli. Sól, jako nosicielka przedziwnej siły vitalnej, użyta we właściwych proporcjach, zachowuje i przedłuża życie, chroni przed zepsuciem, obdarza potrawy odpowiednim smakiem. Św. Hieronim nazywa Chrystusa „niebieską solą”, która swoją ożywczą mocą przenika niebo i ziemię i czyni nasze życie smaczną potrawą. W życiu nie chodzi bynajmniej o to, aby w miarę spokojnie przepędzić swoje dni na tej ziemi. Zapraszając Jezusa do swego życia, nadajemy naszym staraniom nowe znaczenie, stawiamy w nich na jakość, nabieramy świeżości, odradzamy się. Przyjęcie Zmartwychwstałego oznacza porzucenie *dawnego człowieka, podlegającego zepsuciu* (Ef 4, 22b), gdyż On przyobleka nas w szatę nowego człowieczeństwa, które *wciąż się odnawia ku głębszemu poznaniu Boga* (Kol 3,10).

Olej

Czyż nie wprawia nas w zachwyt wirtuozerski popis skrzypka, interpretującego dla nas dzieła wybitnych twórców muzyki? Czy nie budzi w nas podziwu doskonała gra aktorska, angażująca cały potencjał ludzki i oddziałująca na nas swą siłą przekonywania? Czy nie pociąga nas bezinteresowna służba lekarza, matki, ojca, kapłana czy siostry zakonnej? Widząc osobę, która z oddaniem angażuje się na rzecz innych lub z przejęciem wykonuje swoją pracę, przychodzi nam nieraz taka myśl do głowy: „Ten człowiek jest pełen pasji. On ma „coś” w sobie. Pracuje i postępuje z takim namaszczeniem”. Nic dziwnego, iż przykład takich ludzi nam imponuje. Bo właśnie wielkość pasji i wewnętrznego namaszczenia (poczucia jakiegoś odczytanego w sercu posłania) decyduje o tym, czy będziemy się posuwali naprzód w naszym życiu lub ugrzęźniemy w tzw. „świętym spokoju”. Człowiek ospały, opłątany siłami marazmu i obojętności, nigdy nie będzie w stanie dokonać czegoś ważnego w swoim życiu. Namaszczenie jest znakiem szczególnego wybrania i podkreślenia wyjątkowej godności. Zapach nasyconej wonnościami oliwy, w Kościele określanej zwykle jako krzyżmo, naznacza wierzącego niezatartym piętnem powołania. Duch Zmartwychwstałego tchnie w ochrzczonego pełną mocy pasję niesienia światu nadziei i bycia świadkiem Bożej obecności wśród stworzenia. W ten sposób Bóg wyraża zarówno swoje upodobanie w człowieku jak i nakłada nań ogromną odpowiedzialność. Odpowiedzialność zakłada czyn. Czyn rodzi się z pasji.

Dariusz Piórkowski SJ z portalu Mateusz

LITURGIA - INTENCJE MSZALNE

05.		NIEDZIELA PALMOWA	
		08.30	W int. Róż Różańcowych Wsp. + Zofia, Zygmunt, Feliks, Teresa, Włodzimierz i Bogdan
		10.00	St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim O bł. Boże dla Amandy i Adriana
		11.45	W int. Szymona Koziola w 18. r. ur.
		18.00	+ Janina Knapik w 10. r. śm. Wsp. + Adolf i Liza Lenda
06.	pon.	08.00	1. + Werner Fröhlich i zm. z rodz. Fröhlich 2. Dzięczynna za otrzymane łaski i z prośbą o dalsze dla Brygidy Wsp. O szczęśliwą operację i zdrowie dla Grzegorza
07.	wt.	18.00	1. + Zm. z rodz. Bedrunka 2. + rodzice Bednarek i Ociepka i zm. z rodz.
08.	śr.	08.00	1. + Elżbieta 2. + Teresa w 14. r. śm.
		18.00	St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim O łaski Boże dla Axela
09.		WIELKI CZWARTEK	
		18.00	St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim
		18.00	W int. Księży od Kręgów Rodzin
10.		WIELKI PIĄTEK	
		15.00	St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim Liturgia Wielkiego Piątku
		17.00	Liturgia Wielkiego Piątku
11.		WIELKA SOBOTA	
		17.00	Liturgia Wielkiej Soboty + Anna Litke w 22. r. śm.
12.		UROCZYSTOŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO	
		06.30	W int. parafian
		10.00	St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim + Elizabeth Górecki
		11.45	+ Hilda, Tadeusz, Janina, Ryszard i Cecylia Wsp. W 50 r. ur.
		16.00	Mühlenberg, St. M. Kolbe, Mühlenberger Markt 5, Hannover W int. Waldemara w 40. r. ur. o potrzebne łaski i zdrowie
		16.30	St. Raphael Kirche, Antareshof 5, 30823 Garbsen + Mieczysław Nazaruk w 2. r. śm.
		18.00	+ Zm. z rodz. Weiner, Wieczorek, Sobotta, Franitza
13.		PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY	
		08.30	+ Joanna Urbanski
		11.00	St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim O potrzebne łaski dla Marlies

		11.45	+ Anna, Leopold i Stanisław
		16.00	St. Elisabeth Kirche, Arndtweg 17, 31785 Hameln
		18.00	O Boże bł. w rodzinie Agnieszki i Dariusza
14.	wt.	18.00	1. W int. Bernardy i Ewalda w 45. r. ślubu o zdrowie i bł. Boże w rodzinie dla dzieci i wnuków 2. + Elza Skonka
15.	śr.	08.00	1. W int. Grupy Fatimskiej 2. + Franciszek w 22. r. śm.
		18.00	St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim + Eugeniusz Fiertek
16.	czw.	08.00	1. + Marian Byliński z ok. ur. 2. + Janina w 11. r. śm.
17.	pt.	18.00	1. + Marian i Rafał 2. W int. Maximiliana i Pauliny o Boże bł. i potrzebne łaski Wsp. + Wanda i Stanisław
18.	sob.	16.00	Badenstedt, Christ König, Am Soltekanpe 2, 30455 Hannover W int. Alicji i Ireneusza w 39. r. ślubu o Boże bł.
		18.00	W. int. Radia Maryja i Telewizji Trwam Wsp. + Henryka i Stanisław
19.	II NIEDZIELA WIELKANOCNA – MIŁOSIERDZIA BOŻEGO		
		08.30	W int. Wernera Czok w 80. r. ur. o zdrowie i bł. Boże Wsp. + Krystyna Radziemska w 10. r. śm.
		10.00	St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim + Agnes w 10. r. śm. i Ignacy Wolniosk w 20. r. śm
		11.45	+ Danuta Wsp. O Boże bł. i przymnożenie wiary w rodzinie
		18.00	O Miłosierdzie Boże dla rodziny Dudziak Wsp. + Eugeniusz Fiertek
20.	pon.	08.00	1. + Helena Grzesik i zm. z rodziny Grzesik 2. O szczęśliwą operację i zdrowie dla Genowefy
21.	wt.	18.00	1. + Marian i Bronisław 2. + Alicja w 42. r. śm. i + Zbigniew i Józef
22.	śr.	08.00	1. Dziękczyzna o zdrowie i Boże bł. dla Stefanii i Zygmunta w 48 r. ślubu
		18.00	St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim + Kurt Nolte w 6. r. śm.
23.	czw.	08.00	1. + Jerzy i Danuta 2. Dziękczyzna w r. chrztu św. z prośbą o dalsze łaski dla Marii
24.	pt.	18.00	1. Dziękczyzna w int. Dagmary, Jana, Magdaleny i Valentino z prośbą o dary Ducha Świętego 2. W intencji znalezienia dobrego męża Wsp. O głęboką wiarę i potrzebne łaski dla córki
25.	sob.	16.00	Msza święta w j. albańskim
		16.30	St. Raphael Kirche, Antareshof 5, 30823 Garbsen + Zofia i Mieczysław Pałgan Wsp. O bł. Boże i potrzebne łaski dla rodzin Radoń i Andrasz

19.00 + Franciszek Brefka w 1. r. śm.
Wsp. O zdrowie dla córki

26. III NIEDZIELA WIELKANOCNA

- 08.30 Do Miłosierdzia Bożego w int. rodziny Belka o Bożą opiekę
10.00 **St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim**
+ Faustyn i pokr. z obu stron
11.45 Dziękczynna w int. Róży i Rajmunda z rodzinami z prośbą o dalsze
bł. Boże
Wsp. Dziękczynna w 30. r. ślubu Katarzyny i Jacka
18.00 + Kazimierz i Bolesław Knapik
Wsp. O zdrowie i bł. Boże dla Macieja z ok. ur.
27. pon. 08.00 1. + Arkadiusz w 9. r. śm.
2. + Alfons Kuźniak
28. wt. 18.00 1. W int. Dawida z ok. ur.
2. Za dusze w czyśćcu cierpiące
29. śr. 08.00 1. + Łucja, Józef, Grzegorz i Dariusz
2. + Janina Mrozek
18.00 **St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim**
+ Janina i Sylwester Ulfik, + Ryszard Jakubek i + Irena
i Włodzimierz Kozera
30. czw. 08.00 1. + Elżbieta i Adolf w r. śm.
01. pt. 18.00 1. W int. Grupy modlitewnej „Przymierze”
2. + Robert Penew (1. greg.)
02. sob. 16.00 **Mühlenberg, St. M. Kolbe, Mühlenberger Markt 5, Hannover**
+ Robert Penew (2. greg.)
19.00 W int. Kręgów Rodzin Domowego Kościoła
Wsp. Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu NMP i w int.
Grupy Fatimskiej

03. IV NIEDZIELA WIELKANOCNA

- 08.30 W int. Róż Różańcowych
10.00 **St. Magdalenen Kirche, Mühlenstraße 23, 31134 Hildesheim**
+ Przemysław Szynkielewski
Wsp. W int Barbary i Waldemara Ułiszewskich w 33. r. ślubu
11.45 + Zm. z rodz. Holota, Weiner, Wiczorek, Sobotta
Wsp. W int Jana i Jakuba w 1. r. ur. o bł. Boże dla całej rodziny
18.00 + Robert Penew (3. greg.)
Wsp. Marian Limann
-

RÓŻE RÓŻAŃCOWE

Módlmy się, aby wszystkie osoby będące pod wpływem uzależnień uzyskały dobrą pomoc i zostały otoczone opieką.

Kochani Parafianie,

w związku z zaistniałą sytuacją nie mogę pożegnać się z Wami w sposób osobisty, dlatego czynię to w formie pisemnej, na łamach naszego Informatora Parafialnego. Od dłuższego czasu borykam się z problemami zdrowotnymi. W ostatnim czasie stan mojego zdrowia pogorszył się na tyle, że niemożliwa stała się moja dalsza praca za granicą. Dlatego też podjąłem decyzję o jej zakończeniu i powrocie do Polski. W tym miejscu chciałbym bardzo serdecznie wszystkim podziękować za dziewięć miesięcy mojego duszpasterzowania w Polskiej Misji Katolickiej w Hanowerze. Najpierw dziękuję Panu Bogu za ten wspaniały czas kapłańskiej służby i ogromne doświadczenie, które tutaj zdobyłem. Moją wdzięczność wyrażam moim najbliższym współpracownikom: Księdzu Proboszczowi Tadeuszowi Klubie, za ojcowską troskę i zawsze pomocną dłoń oraz pani Grażynie, sekretarce naszej Misji, za wszelkie dobro względem mojej osoby. Dziękuję Księdzu Rektorowi Stanisławowi Budyniowi oraz Ks. Michałowi Wilkoszowi. Wam wszystkim, drodzy Parafianie, składam z serca płynące podziękowania za wielką życzliwość i otwarte serca. Dziękuję za wspólną modlitwę i Eucharystię. Każdemu z osobna za miłe przyjęcie mnie i przejaw Waszej życzliwości a także za Wasze żywe świadectwo wiary.

Cieszę się, że mogłem być tu razem z Wami i głosić Wam Chrystusa. Wszystkim życzę zdrowia i wzrastania w wierze. Błogosławię wszystkim Parafianom, zapewniam o mojej modlitwie w Waszej intencji i sam o nią proszę.

Za wszystko składam gorące Bóg zapłać i życzę Szczęść Boże!

Ks. Marcin Łazarz

Drogi Księżu Marcinie,

w imieniu swoim, Rady Parafialnej i parafian dziękuję za dużo dobra, które Ksiądz czynił w naszej parafii, za kapłańskie świadectwo, modlitwę i pracę nam ofiarowaną. Zapewniam o naszej pamięci w modlitwie. Pan Jezus niech Księdza wspomaga w odzyskaniu zdrowia i błogosławi w dalszej kapłańskiej pracy.

Ks. Tadeusz Klubka i parafianie

Pinterest

I Komunia św. – odwołana. Termin ustalimy, gdy będzie możliwe spotkanie rodziców. Uroczystość I Komunii św. jest również możliwą w małych grupach, zwłaszcza dla tych, którzy oczekują gości z różnych stron świata.

Pielgrzymka do Gruzji i Armenii według wszelkich znaków na niebie i na ziemi nie odbędzie się w tym terminie. Jeżeli będzie możliwość otrzymać urlopy w późniejszym terminie, to ustalimy termin jeszcze na ten rok. Jeżeli nie będzie możliwym uzyskanie urlopów, to przełożymy na następny rok.

Sakramenty w niebezpieczeństwie śmierci

Będących w bliskim niebezpieczeństwie śmierci i w porozumieniu z prowadzącym lekarzem odwiedzam udzielając im sakramentów św.

Samotni, odbywający kwarantannę, jeżeli potrzebują pomocy – proszę o telefon. Razem z wolontariuszami będziemy starali się zaradzić Waszym potrzebom.

Pomóżmy bezdomnym

Drodzy Parafianie,

W tej trudnej dla nas wszystkich sytuacji związanej z pandemią, w jeszcze trudniejszej sytuacji znaleźli się bezdomni. Zbieraliśmy dla nich żywność przy okazji święcenia pokarmów. Ponieważ święcenie pokarmów będzie online, dlatego już teraz bardzo proszę o pomoc dla nich. Aby sobie pomóc bezdomni zbierali butelki i sprzedawali je. Teraz, gdy na ulicach nie ma ludzi, nie mają już żadnej pomocy.

Pomóżmy tym, którzy sami sobie pomóc nie umieją i nie dają już rady. Trudno jest jeździć po całym Hanowerze i zbierać żywność odwiedzając Was w domach.

Bardzo proszę więc o ofiarowanie żywności w trwałych opakowaniach, w puszkach np. Konserwy, zupy tzw. Gorący kubek, makaron, itp. Ponieważ kontakty socjalne są utrudnione proszę składać te dary w wejściu do kościoła, lub proszę o kontakt telefoniczny 01794852477.

Bardzo pogorszyły się warunki higieniczne. Prosimy więc o ubrania dla mężczyzn – od bielizny po kurtki. Prośba, aby to były rzeczy absolutnie czyste i w dobrym stanie.

Pamiętajmy w tym czasie Wielkiego Postu o słowach Pana Jezusa:

***„Cokolwiek uczyniliście jednemu z braci moich najmniejszych –
mnieście uczynili”***

Bądźmy wszyscy dla siebie dobrzy jak chleb.

Ks. Tadeusz Kluba, proboszcz.

POLSKA MISJA KATOLICKA

Adres: 30655 Hannover, Stilleweg 12 B
Telefon: 0511/6498504 Fax.: 0511/6477921 www.pmk-hannover.de
Biuro: pon.- pt.: godz. 9.30 -12.00 oraz 15.00 -18.00
e-mail: PMK-Hannover@web.de
Proboszcz: ks. kanonik Tadeusz Kluba